

2020. október 12. - Szombaton közzétük a több mint ezer pszichológus által írt állásfoglalást, a Meseország mindenkié című könyv kapcsán, amelyben Bagdy Emőke a támadások keresztüzébe került, mert nyilatkozatában az óvodáskori érzékenyítés veszélyeire hívta fel a figyelmet.

A klinikai szakpszichológus lapunkban válaszol az őt ért vádakra. Véleményét a továbbiakban szó szerint közöljük.

Üzenet az aláíróknak, avagy hol van a határ?

Az ellenem irányuló állásfoglalásnak az alábbiakban idézem azt a részét, amelyben szakmaiatlansággal, tudománytalansággal és gyűlöletkeltési szándék feltételezésével foglalnak állást velem szemben, melyet ez úton is kikérek magamnak.

„Emellett elhatárolódunk minden olyan pszichológus, így Bagdy Emőke nyilatkozatától is, amelyek szakmaiatlan és a tudomány mai álláspontjával ellentétes tartalmú állításokat tartalmaznak, és amelyek várható hatása a gyűlöletkeltés és a társadalmi kirekesztés fokozása. A pszichológia kutatási eredményeire támaszkodva feltételezhetjük, hogy mind a könyvben megjelenő csoport tagjaira, mind a többségi társadalomhoz tartozó gyerekekre gyakorolt hatásán keresztül, a könyv megjelenése hozzásegíthet egy elfogadóbb, békésebb és egyenlőbb társadalomhoz, hogy egyszer ne csak meseország lehessen mindenkié.”

Előre bocsátom, hogy vannak tudományos tények, ezek bizonyítékokon nyugvó érvényességek. Nem közlés dönti el az igazságukat. Saját hozzászólásom a „mesekérdéshez” csak a tudományos tények jegyében történt. Vannak azonban valóságmagyarázatok, ideológiák, amelyek a világot, jelenségeket, egy adott dolgot értelmezni, sajátosan láttatni kívánnak. Ezek lehetnek sokfélék. Ilyen sajátos genderideológiai alapállásából történt az én úgymond tudománytalannak kikiáltásom, ami ellen a tudományos tények nevében tiltakozom.

Miről is beszélünk? A meséhez nem volt egy szavam sem, csak annyi, hogy nem olvastam. A 3-6 éves kor közötti időszak fejlődépszichológiai törvényeihez viszont annál inkább volt és van hozzáfűznivalóm. Mi volna részemről az aláírók szerint tudománytalan? Ne a későbbi életkorokról beszéljünk, amelynek úgynevezett kutatási eredményeiről szól a kritika, hanem maradjunk a 3-6 éves kornál.

Ki meri azt cáfolni, hogy ez a kor az epigenetikai, fejlődéslélektani tudományos bizonyítékok szerint a saját nemmel való azonosulás szenzitív időszaka? Ekkor a gyermek a saját nemének megfelelő szülőfél magatartási mintáját tölti le automatikusan, akaratlanul, érzelmi hajtóerők hatására. Nem tudatos azonosításról van szó, hanem öntudatlanról, érzelmi agyi vezérlő működés nyomán. A bal agyfélteke, azaz tudatos tudat majd hat éves korra mielinizálódik és kapcsolódik be fokozatosan a működésvezérlésbe. A gyermek gondolkodása szimbolikus,

analógiás folyamatokban zajlik, hasonlít és hasonít, hasonul a látottakhoz, a lány úgy tesz, beszél mint anyja, a fiú mint apja. A gondolkodásban még nincs realitás vezéreltség, „a jelentések a mintha élmények csatornáin vándorolnak” – írta Mérei Ferenc, a mesterem. A mese valóságarcot ölt, a mesehős maga a gyermek, a királyfi is ő, a sárkányölő erő is az övé. Azonosul a hőssel, érzelmi alapon, ahogy hatalmasnak látott apjával a fiúgyermek, stb. Epigenetikai tudásunk nyomán ma már ismeretes, hogy vannak szenzitív időszakok, amikor az érési program során kinyílnak a megvalósulásra törekvő gének és várják a környezeti, szülői, nevelői megerősítést, vagyis Konrad Lorenz fogalmaival szólva a kulcsingereket. Ezeket megkapva az időben behatárolt szenzitív szakasz „időablaka” bezárul és ami történt, az vésődik be, ezt nevezi Lorenz Imprintingnek. Életre szóló bevésődésnek. Így szenzitív a két éves korig tartó beszédtanulási időszak, hisz emberi környezet nélkül nem tudunk megtanulni beszélni. Ilyen a társadalmi nem befogadása szempontjából a 3-6 éves kor, amit kínál az emberi környezet, azt fogadja be a gyermek kritika nélkül, mivel kritikai érzéke még nincs. Neki úgy jó, ahogy van mindaz, ami a környezeti kínálat. Van genetikai növekedési program és hozzá illeszkedő pszichológiai, szociális időablak is, e kettő alkotja együttesen a társadalmi gendert. Harmonikus a fejlődés akkor, ha a biológiai nemhez adekvát szociális illeszkedik, megerősítve azt.

Számomra az a kritika részéről a legfőbb kérdés, hogy amikor a népesség 90 %-ában ez a biológiai és szociális nemi illeszkedés jellemző, és zavartalanul végbemegy, ez képviseli a többséget, miért oly fontos a kisebbségi folyamatokra érzékenyítés a meséken keresztül? Az átlagot akarják netán egyesek megváltoztatni? Tartsuk azt elsősorban fontosnak, ami keveseket érint? Vajon miért? Mert ha az elfogadás és mássági tolerancia elérése volna a cél, akkor nem a 3-6 éves korra kellene koncentrálni, hanem arra a tudatos nevelési folyamatra, amely az iskoláskori időszakkal veszi kezdetét. 3-6 éves kor között valamely (például mesei) mintakínálat esetén, az automatikus, azonosulási szoftver letöltést lehet csak elérni. Ez a cél? Legyen más az átlag, a többség? Milyen? Ez már ideologikus befolyást feltételez.

Tiszta szívvel írhatom, hogy soha semmiféle gyűlöletkeltést nem aktiváltam és nem is fogok. Tiszteletben tartom a másságot és tiltakozom minden kirekesztés ellen. Saját sorsom példáján állíthatom, tudom, mi a másság, a kirekesztettség. Tudom, milyen osztályellenségnek lenni, gyerekként kiűzve az „átlagból”. 23 éves koromig csak a negatív társadalmi diszkrimináció levét ittam származási kirekesztettségem miatt. Én keltenék gyűlöletet? Én volnék kirekesztő? Mélységesen felháborítanak az alaptalan vádak.

Szót kérek a heteroszexuális többség nevében és a legnagyobb tisztelettel kérem, legyenek velünk toleránsak azok is, akik tőlünk toleranciát kérnek azáltal, hogy saját mivoltukban átlagosként szeretnének boldogok lenni. Kérem azokat, akik a Magyar Pszichológiai Társaság keretében alakított szekciójukra hivatkozva, téves értelmezésükkel rám nézve alaptalan vádakot hangoztatva aláírásokat gyűjtöttek, hagyjanak fel azzal az indulatgerjesztéssel, amelyet sikeresen elértek. Ezt az indulatot nem én gerjesztettem, hanem a saját haragjuk. Tizenötezer magyar pszichológus közül ezer aláíró önökkel tart, de nem tudjuk, hogy a tizennégyezer mit gondol. Csak az egyetértésükről engem megerősítő levelekből tudhatom, hogy nem tart önökkel, de nem gerjeszt indulatokat.

Személyesen azt kérem, engedjék meg nekem, hogy a tudományos tényeknél maradjak. Nem kívánok ideológiákhoz csatlakozni se jobbra, se balra, szeretnék a tudomány szolgáloja maradni. Tiszteletet kérek, amit magam is megadok másoknak.

Bagdy Emőke

Bagdy Emőke: kikérem magamnak a szakmaiatlanságot! (magyarnemzet.hu)

Írta: Adminisztrátor

2020. október 12. hétfő - Módosítás: 2020. október 12. hétfő
